

Verborgene talenten
(Wozu noch Theater? - Bei diesem Vater?)

Blijspel in twee bedrijven door

BERND SPEHLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERBORGEN TALENTEN – WOZU NOCH THEATER? – BEI DIESEM VATER?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND SPEHLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ewald Altman - wordt geacht zich op de Universiteit te bekwamen in rechtswetenschappen, maar frequenteert in plaats daarvan de Toneelacademie

Carrie - net zo verzot op toneelspelen, dezelfde academie bezoekend, en bovendien niet erg kieskeurig

Rex - levenskunstenaar pur sang, bovendien automonteur en musicus, met als troetelkind een Harley Davidson

Anniko - bankmedewerkster, dynamisch en vooruitstrevend

Tobias - type eeuwige student; al sinds vele jaren een studie sociaal-wetenschappen volgend

Sigrid - partykennisje van Ewald; helemaal bezeten van natuurgeneeskunde, autogene training en dergelijke

Altman - vader van Ewald; runt een advocatenkantoor en is, tenminste in den beginne, rechtlijnig; gaandeweg blijkt hij echter ook nog meer te zijn

Veerle - zijn echtgenote en dus ook de moeder van Ewald; dominant, impulsief, veeleisend, en daarnaast toch ook nog een beetje menselijk

Rebecca - jonger zusje van Ewald

Nefkens - huismeester, voor wie deze functie net iets te hoog ge-grepen is

DECOR:

Het stuk speelt in de huiskamer van een woongemeenschap, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren een open doorgang naar de voordeur. Links achter een klein pro-visorisch keukentje, dat ook een stukje van de achterwand in beslag neemt, afgeschermd door een gordijn op rails. In dit keukentje is niets dat hoeft te functioneren. In de korte kant rechts voren de kamer van Anniko. Rechts achter een open doorgang naar de badkamer. In de brede achterwand drie deuren naast elkaar, van links naar rechts zijnde de kamers van Tobias, Ewald en Rex. Verder moet er ook nog ergens terzijde een raam zijn, dat geopend moet kunnen worden. Het meubilair in de kamer bestaat uit een tafel met vier stoelen. De verdere inrichting van het vertrek kan naar eigen goeddunken en is helemaal afhankelijk van de beschikbare ruimte. Als er nog een bank en een of twee fauteuils geplaatst kunnen worden, is dat mooi meegenomen. Ook moet erop gelet worden, dat het vertrek er niet al te stijlvol uitziet. Met andere woorden: het hoeft niet allemaal secuur op elkaar afgestemd te zijn. Ergens, op een of ander meubelstuk, staat een telefoon. Schilderijen en/of andere wandversieringen mogen gerust wat extravagant zijn.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

Het gordijn rond het keukentje is opengeschoven; op de tafel staan en liggen lege bierflessen en diverse deels lege en deels aangebroken flessen van ander alcoholisch gehalte; op de achtergrond staan twee bierkratten, waarin een aantal lege flesjes, op elkaar; alles wijst erop, dat er de vorige avond een party heeft plaats-gevonden; Rex ligt, met het hoofd op zijn armen, op de tafel te slapen; hij draagt het lederen jack van een motorrijder; ergens op een open plek liggen Ewald en Sigrid op een luchtbed te slapen; beiden zijn gewoon gekleed; de voordeur wordt geopend en men hoort haar in het slot vallen; Anniko op van links, met een zak broodjes.

Anniko: *(met volume)* Goedemorgen! *(opent meteen het raam)* Jeetje, het stinkt hier als in een brouwerij! *(naar het keukengedeelte, verwonderd)* Wie heeft er al koffie gezet? Ben ik vandaag eens niet de eerste?

Rex: *(heft zijn hoofd half op, nog slapend)* Dat was Tobias, kort voordat hij naar bed ging. *(laat zijn hoofd weer vallen, wil verder slapen)*

Anniko: Kom kom, wakker worden! Het is al half negen! *(gaat, een broodje kauwend, af via rechts achter)* Ik ga even douchen, kunnen jullie ondertussen ontbijten! Schenk maar alvast koffie! *(er wordt aangebeld, ding-dong; Rex komt geïrriteerd overeind, af via links; er wordt weer aangebeld, maar de toon breekt abrupt af; Rex weer terug met de twee buizen van de ding-dong, legt die op tafel, laat zich ergens neervallen; Ewald ontwaakt, maakt zich los van Sigrid, gaat overeind zitten; als Sigrid, daardoor gewekt, ook overeind komt en Ewald haar opmerkt, wordt zijn gezicht een vraagteken; men ziet, dat hij zijn best doet zich iets te herinneren)*

Sigrid: *(opstaand)* Goedemorgen.

Rex: *(draait naar hen toe)* Ook van de goeie. *(hand aan z'n hoofd)* Gaffer, m'n hoofd springt haast uit elkaar. Ik heb op z'n minst tien liter bier gedronken. Daarna moest ik een plasje maken, dat zó lang geduurd heeft, dat ik haast verhongerd was. Maar zeg, waarom slaap ik eigenlijk niet op mijn eigen kamer?

Ewald: *(ook overeind krabbelend)* Ik zit me af te vragen of ik mijn herinnering überhaupt nog ooit terug zal krijgen en dan kom jij met zulke academische vragen aanzetten

Rex: *(tot Ewald en op Sigrid doelend)* En voorstellen is er tegenwoordig zeker ook niet meer bij.

Ewald: Natuurlijk wel. *(geeft Sigrid een hand)* Hallo, ik ben Ewald.

Rex: Idiot! Zo bedoelde ik dat niet.

Ewald: *(gaat al naar het keukengedeelte)* Hoorde ik Anniko zonet niet iets over koffie vertellen? Of is dat nog iets uit een vorig leven? *(komt terug met een kan, waar de filter nog op zit, en in de andere hand drie kopjes; schenkt zichzelf een kop, drinkt, vertrekt z'n gezicht)* Alle donders, wie is verantwoordelijk voor dat bocht?

Rex: Tobias, net even voordat de laatsten vertrokken waren.

Ewald: *(kijkt in de filter)* Dan weet ik ook waaróm ze vertrokken zijn. *(haalt er een doorweekte sok uit)* Waar is eigenlijk onze specialiste voor vermogensaangelegenheden? Al naar haar bank, om geld te scheppen?

Rex: Nee, ze staat onder de douche.

Ewald: Is die dan al gerepareerd?

Rex: Nee.

Sigrid: Wat is dan met jullie douche?

Rex: Men staat er behaaglijk onder en opeens wordt het water...

Anniko: *(schreeuwt van achteren)* Aaah, het wordt ijskoud!

Ewald: Dat duurt echter niet lang, want direct daarna wordt het ook weer...

Anniko: *(schreeuwt van achteren)* Aaah, dat is gloeiend! Verdomde rotdouche!

Rex: Ik vraag me af, hoe ik aan die smidse in m'n hoofd kom.

Ewald: *(doelt op een driekwart lege wodkaflles, sarcastisch)* Ik durf het niet met zekerheid te zeggen, maar het zou mogelijk aan de inhoud van die fles te danken kunnen zijn. *(honend)* Naast sloten bier, heb je ook nog haast een fles van dit spul leeggemaakt. Daarna ben je hiertegenover naar mevrouw Klokkengieter gegaan, hebt aangebeld, bent op je knieën gevallen en hebt haar in het trappenhuis eeuwige trouw gezworen.

Sigrid: Hoe romantisch!

Ewald: Dat wel. Maar het goeie mens is er al vierentachtig!

Rex: Ach, nou weet ik ook weer hoe ik aan die koffie ben gekomen. Toen ik voor haar op de knieën lag, heeft ze me een pak Douwe Egberts in de handen gestopt en me toen teruggestuurd.

Anniko: *(komt uit achter rechts, in badjas, met d'r haar in een handdoek gewikkeld)* Wanneer komt die Nefkens eigenlijk? Hij had de douche al dagen geleden willen repareren! *(af in haar kamer, rechts voren)*

Sigrid: Nefkens?

Ewald: De huismeester. *(roept voor de deur van Anniko)* Maak je maar geen zorgen, Anniko, vandaag komt hij beslist. Zeker na het lawaai, dat we vannacht gemaakt hebben.

Sigrid: Zo mannen, nu moet ik weer gaan. Leuk kennis gemaakt te hebben. En ik denk, dat ik vanmiddag misschien nog wel even langs

kom, want dan moet ik aan de Volkshogeschool toch nog een uurtje homeopathie doen. Maar eh, tussen twee haakjes, de heren zien er niet al te florissant uit. Jullie zijn dringend aan wat frisse lucht toe. En daarna zou enige autogene training geen kwaad kunnen.

Rex: Nee, dank je feestelijk, training heb ik vandaag niet meer nodig.

Sigrid: Dat werkt rustgevend. Je hoeft alleen maar op de grond te gaan liggen en jezelf helemaal los te laten. Dat kan men leren. Je moet je spieren bevelen zich te ontspannen en dan... *(maakt zich groot en ademt dan, duidelijk hoorbaar, diep in en uit)*

Rex: *(tot Ewald en op Sigrid doelend, spottend)* Heb jij gisteren soms iemand uit een sekte mee op sleeptouw genomen, of hoe zit dat?

Ewald: Nee nee, ik kan het me nu weer herinneren. Sigrid zweert bij natuurgeneeskunde en autogene training staat bij haar eveneens hoog in het vaandel.

Rex: Als ik het woord training nog eens hoor, springt mijn hoofd helemaal uit elkaar. Maar zeg, wat denk je, wordt het niet tijd om Tobias te wekken?

Ewald: O ja, zeker weten! Onze aankomende sociale werker heeft vandaag een belangrijk college op het programma staan. Die moet zijn nest uit!

Rex: Oké! Jij de deur en ik het krat?

Ewald: Wie had het krat de laatste keer?

Rex: Jij, dat weet ik heel zeker!

Ewald: Goed, dan ben jij vandaag aan de beurt. *(Rex pakt een bierkrat met wat lege flessen erin)*

Sigrid: *(verwonderd)* En, wat gaat er nu gebeuren?

Rex: Dit is onze alternatieve wekservice.

Ewald: *(opent de deur van Tobias zijn kamer)* Hoogste tijd! Opstaan! *(Rex gaat de kamer binnen en rammelt met het krat, zodat een hels lawaai ontstaat; Ewald roept)* En, heeft hij bewogen?

Rex: Het is hier te donker. Wacht, ik zal eens... Nee, die slaapt, diep en vast. Ik geloof zelfs, dat hij dood is.

Sigrid: Dan zal hij zich wel doodgeschrokken zijn.

Ewald: *(kijkt in de kamer)* Hij heeft zich niet eens uitgekleeft! En wat houdt hij daar in zijn arm?

Rex: Een grote pluchen teddybeer.

Ewald: Dat is die van de kleine Jacky hierboven.

Rex: Ja, dat is waar. Die zal hij haar toch moeten teruggeven.

Ewald: Kom maar, zo te zien begint hij bij zijn positieven te komen. *(beiden gaan aan tafel zitten, kort daarna Tobias op; hij draagt een nikkelbrilletje en ziet er helemaal afgebrand uit)*

Tobias: *(nog half slapend)* Ik ben het, met wat jullie hier doen, niet eens.

Rex: Zeg, vertel eens, wat was dat voor een jongedame gisteravond?
Je had het danig van haar te pakken en ik zou op z'n minst verwacht hebben, dat je haar had laten blijven.

Tobias: Och, ik weet het ook niet. Die was op de een of andere manier te... te...

Ewald: O nee, nu niet alweer zo'n sociaal pedagogische voordracht!

Tobias: ...te materialistisch en te commercieel op de een of andere manier. Weet je, ik heb haar alles laten zien wat voor mij in het leven belangrijk is en geprobeerd haar sympathie op de een of andere manier te winnen. Ik heb haar mijn houtskooltekeningen laten zien en mijn boeken over het boedhisme in de praktijk, mijn zelfgesneden schaakfiguren, mijn video over de flora en fauna op Sri Lanka en mijn zelfgeweven onderhemden.

Rex: (*verveeld, sarcastisch*) Alles wat vrouwen zo echt interesseert, nietwaar?

Tobias: Op de een of andere manier, ja. En toen ik haar aansluitend een kopje van mijn zelfgedroogde venkelbrandnetelthee wilde serveren, was ze opeens verdwenen. En dat vond ik op de een of andere manier toch niet zoals het hoort.

Ewald: En hoe ging het toen verder?

Tobias: Logisch. Ik heb me laten vollopen. Daar waren jullie toch zelf bij.

Sigrid: Zo, maar nu moet ik echt gaan.

Ewald: Wacht, ik zal je er even uitlaten. (*grijpt de buizen van de ding-dong, beiden af via links*) Kan ik die ook weer ophangen. (*de telefoon gaat over*)

Rex: (*neemt op*) Ja...? Nee, ik ben het, Rex. Ewald laat er net z'n laatste... eh, hij begeleidt net iemand naar de deur. Kan ik de boodschap soms overbrengen...? Aha... ja ja... Goed, dan zal ik hem dat zo vertellen... Zeker, u kunt erop rekenen. (*hangt op*)

Ewald: (*terug via links*) Was dat soms voor mij?

Rex: Ja, je vader, meneer Altman in hoogst eigen persoon.

Ewald: En, wat moest hij?

Rex: Weet ik niet. Hij belde vanuit zijn auto en leek me erg opgewonden, maar vertellen wilde hij niets. Afgezien dan van het feit, dat hij hier langs wil komen.

Ewald: (*verwonderd*) Hij wil hier voorbij komen?

Rex: Ja, dat zei hij. (*droog*) Maar het klonk "niet" zo, alsof hij hier even "voorbij" wil wandelen. Ik denk eerder dat hij, als hij er eenmaal is, ook binnen wil komen.

Ewald: Klets geen onzin! Je weet precies wat ik bedoel! Hij was hier nog nooit en als hij deze chaos ziet... Die is zoiets niet gewoon.

Rex: Jij stamt nu eenmaal uit een voorname familie. Maar eh, heb je het hem eigenlijk al vertelt?

Ewald: (*in verlegenheid*) Nou ja eh, zo'n beetje... bijna... eh, zo half en half zeg maar. Weet je, voor zoiets moet je eh, moet je de juiste gelegenheid afwachten, als je begrijpt wat ik bedoel.

Tobias: Alle verhaaltjes beginnen doorgaans met "er was eens". Zo ook óns verhaaltje. Er was eens een jongeman, laten we hem... (*doet alsof hij nadenkt*) laten we hem Ewald noemen. Om het zijn vader naar de zin te maken, studeert hij rechtswetenschappen, omdat hij later het advocatenkantoor van hem moet overnemen. Maar dan opeens ontdekt onze held in zijn binnenste verborgen talenten, hangt zijn studie aan de wilgen en gaat linea recta naar de toneelacademie, om te proberen ooit een beroemd acteur te worden. Zijn medebewoners hebben de vader van deze Ewald daarna al gedurende twee jaar aan de telefoon over zijn zoon moeten voorliegen alsof het gedrukt stond.

Rex: Zo is het precies. En de laatste keer, dat dit verhaaltje hier verteld werd, zijn we blijven staan bij de passage, waar ter sprake kwam, dat genoemde medebewoners het langzamerhand welletjes vonden en de eerder genoemde ontdekker van verborgen talenten lieten beloven, zijn vader klare wijn te zullen schenken.

Ewald: (*in de knel*) Kom zeg, jullie moeten niet alles zo letterlijk nemen.

Rex: (*streng*) Heb je jouw vader inmiddels aan zijn verstand gebracht, dat hij geen studie rechtswetenschappen financiert, maar een theateropleiding?

Ewald: Eh, ja... dat wil zeggen eh...

Rex: Goed zo.

Ewald: Eh, het zal niet zo zijn, dat hij het helemaal precies weet, maar eh...

Rex: (*synchroon met Tobias, dreigend*) Eewald!

Ewald: Er eh, er heeft zich nog geen geschikte gelegenheid voorgedaan.

Tobias: (*honend*) In twee jaar tijd heeft meneer nog geen geschikte gelegenheid gevonden. Geweldig!

Ewald: Als hij komt, zal ik 't hem vertellen, dat beloof ik jullie.

Rex: Erewoord?

Ewald: Erewoord!

Rex: Afgesproken!

Tobias: En wat is met Carrie?

Ewald: Wat?

Tobias: Carrie! Je zult je vriendin toch niet vergeten hebben?

Ewald: Ach zo. Nee, natuurlijk niet!

Tobias: Is zij er nog steeds van overtuigd, dat jij uit een toneelspelers familie komt en zij als geen ander in die constellatie past?

Ewald: Zij en haar familie zijn nu eenmaal echte toneelbeesten en wat had ik dan tegen haar moeten zeggen? "Luister, Carrie, het spijt me, maar ik kan je niet aan mijn ouders voorstellen. Zij zijn de advocatuur toegedaan en willen, dat hun zoon in hun voetsporen treedt en niet als brodeloos kunstenaar aan zijn einde komt"? Dat zou haar meteen hebben afgeschrikt.

Tobias: Maar haar altijd vertellen, dat jouw ouders op tournee zijn en je haar daarom niet aan hen kunt voorstellen, kan op de lange duur op de een of andere manier ook niet goed gaan.

Ewald: Dat weet ikzelf ook wel. Ik zal het haar ooit moeten vertellen.

Rex: Als ik me niet vergis, ga je nu al twee jaar met d'r, nietwaar?

Ewald: Ja, dat klopt. Te gek ook, dat ik op Esmeralda verliefd moest worden.

Rex: Esmeralda?

Ewald: Ja. We speelden toen net het oefenstuk "de klokkenluider van de Notre Dame". Zij was Esmeralda en ik haar tegenspeler Quasimodo. *(af in zijn kamer)* Wacht maar eens even. Ik ben zo terug. *(als hij af is, wordt er aangebeld; Rex even af via links, direct daarna weer op met Altman; modieuze kleren, met stropdas en colbert; sympathieke verschijning)*

Altman: *(tot Tobias)* Hallo. *(lichte hoofdneiging)* Altman. *(rondkijkend)* En, is Ewald er nog steeds niet?

Rex: Jawel, meneer Altman, hij is net even op zijn kamer, maar hij zal er wel zo weer zijn.

Altman: *(is bij de doorgang blijven staan, keurend rondkijkend)* Hier woont hij dus. Zo zo, best wel aardig en gemoedelijk. *(met blik op de lege flessen op tafel, grijnzend)* Gezellig wanordelijk.

Ewald: *(op uit zijn kamer; hij heeft een kussen op de rug onder zijn trui gestopt, om zo het effect van een bochel te bereiken, en een muts op; hij hompelt gebukt door de kamer, houdt daarbij een oog gesloten, roepend)* Esmeralda! *(hompelt verder)* Esmeralda! *(Rex en Tobias doen vergeefs moeite hem op de aanwezigheid van zijn vader attent te maken; Ewald blijft afwisselend voor Rex en Tobias staan, telkens Esmeralda roepend, gaat dan naar zijn vader, ziet, omdat hij gebukt gaat, alleen diens heupen, dan komt zijn hoofd langzaam omhoog en staat hij oog in oog met zijn vader; pure ontzetting trekt over zijn gezicht)* Oh, eh... hallo pa! *(terzijde, in zichzelf)* Verdomme!

Altman: Wat zei je?

Ewald: Eh, verdomde fijn je te zien pa! *(ze omarmen zich en slaan op elkaars rug; Altman doet dat, met enig afgrijzen, op Ewald's bochel; dan laten ze elkaar weer los)*

Altman: Zeg eens, is ook wel alles in orde met je?

Ewald: Hoezo...? Ach ja, ik eh, ik heb het in m'n rug. Skoliose, zegt de orthopedist. Maar het is niets ernstigs. Ik hoef alleen maar wat oefeningen te doen, dan is het net zo vlug weer weg als het gekomen is.

Altman: Wat heb je daar eigenlijk op je rug?

Ewald: *(gaat langzaam rugwaarts richting zijn kamer)* Op mijn rug? Hoezo, wat zou daar zijn?

Altman: Ik durf bijna te zweren, dat ik daar iets gezien heb, dat op een bochel leek.

Ewald: Welnee pa, dat meen je maar. Hooguit een klein zenuwbobbeltje. Maar als ik dit soort oefeningen doe, is dat ook zo weer verdwenen.

Altman: En wat moet die muts op je hoofd?

Ewald: *(trekt ze vlug van zijn hoofd)* Die eh... *(dan vlug)* Koud, pa. Voorheen is de verwarming uitgevallen en toen was het hier als in een ijskelder. We hebben er zelfs de huismeester moeten bijhalen. *(ratelt door)* Ofschoon die op zijn gebied helemaal geen groot licht is. Zo eentje met twee linker handen, weet je wel. Maar nu gaat het gelukkig weer.

Altman: *(kijkt, niet-begrijpend, richting Lex en Tobias, die op datzelfde moment hun armen beginnen te masseren alsof ze staan te vernikkelen)* Ik kan niet anders constateren, als dat hier toch wel een aangename temperatuur heerst. En als die huismeester zo'n rund is, dan moeten...

Ewald: *(onderbreekt)* Nee nee, pa, ik zei het immers al, nu is het weer in orde. *(af in zijn kamer)* Momentje, ik ben zo terug! *(meteen daarna terug, zonder kussen en zonder muts)* Zie je wel, nu gaat het me al stukken beter.

Altman: En nu vertel me eens: wie is Esmeralda?

Ewald: Wie?

Altman: Je liep zonet om haar te roepen.

Ewald: Ach zo, ja. Weet je, dat is een onderdeel van de ademhalingstechniek. Bij mijn oefeningen moet ik voortdurend blijven praten, zegt mijn eh... *(zoekend)* mijn eh...

Altman: Orthopedist.

Ewald: Precies! Nou ja, en wat is dan meer voor de hand liggend als het woord eh...

Altman: *(ongelovig)* Esmeralda?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto